

ÜMİT OTAN - EGE'DEN

Dere kenarları kesmemiş, şimdi de üniversiteye el atmış. Üniversiteli kardeşlerime “ön hazırlık” için katkıda bulunmak istiyorum. Abandone olmalarını istemiyorum. Baskın basanıdır diyerek, hemen ilk derste “ilk atışı” onların yapmasını, hocalarını şöyle güzelce sorguya çekmelerini istiyorum...

Sevgili gençler,

İlk derse hazırlıklı gitmelisiniz. Bunun için de epey çaba gerekiyor. Ama size bir kıyak geçeyim ve bazı “tüyoları” çaktırmadan fısıldayayım. Hocanızın en “anlı şanlı” dönemlerinde sizler daha ilk okullarda sürünüyordunuz. Bu nedenle yardıma ihtiyacınız var.

Yok yok, hocanızın seksenli yıllarda yazdığı Sanat, İletişim, İktidar ve Elveda Başkaldırı kitaplarını okumanızı istemeyeceğim.

Psikolojik durumuyla da ilgili sizi şartlandırmak istemem. Bu konuda Vatan Gazetesinde Sanem Altan'ın eşikle yaptığı röportajı okumanız yeterli olacaktır. İnternette tıklayın hemen...

Her sorunuza, “Cesedimin üzerinde tepinse de rahat etmeyecek kişiler var.” diye karşılık vermeye kalkacaktır. Benden ağabey tavsiyesi, inanmayın...

İlk derste fazla hırpalamayın...

Sorularınızı sıradan bir şeyler söylüyormuşçasına sorun.

“Hocam” deyin, “Şu anda medyanın neredeyse büyük bölümünün sendikasız ve örgütsüz olmasında sizin ne kadar katkınız oldu?”

“Kaosa kalkan eller”in ne manaya geldiği üzerine felsefi bir tartışmaya girişin.

“Şu andıç meselesi neyin nesi hocam” diye biraz da aptala yatın. Sizi –affedersiniz- biraz geri zekalı gibi sansın. Zararı yok.

Şu ölümlü dünyada onca korkunun “esbabı mucizesi” üzerine bir şeyler söylemesini isteyin.

Sonra hocanızın sıkı takipçisi olduğunuzu belirtmek için, Habertürk'te kucağında çello bulunan

hanımla yaptığı röportaja atıfta bulunun.

“Sosyalist bir eşiniz olduğunuzu ve 40 yılı birlikte geçirdiğinizi söylemişsiniz hocam” deyin ve aptala yatarak sorun “Bu kırk yıl sizin için zor oldu mu?”

Benden bu kadar çocuklar...

Bir de dersi bitirmeden önce biraz gırgıra boğun.

“Hocam bizim hatırımız için bir kere olsun, Ankara’ya gittiğinizde Etlik-Çinçin mahallesi dolmuşuna binin ve lütfen korkmayın...” deyin ve kahkahayı patlatın...

Hocanız Ertuğrul Özkök’ün “maceralarını” anlattığım üç kitap yazdım. Üniversitede medya derslerimde beş yıl boyunca onu anlatmaktan başka konulara sıra gelmedi.

Aslında hocanızla aynı kentin çocuklarıyız. Kendisine karşı kesinlikle bir art niyetim olmadı.

Kendisini bir gazeteci olarak izledim ve medyamızın son 20 yılına neredeyse her konuda damgasını vuran hocanızın “maceralarını” tarihe not düşmek istedim.

Bunları neden yazdım?

İşinizin ne kadar zor olduğunu anlatmak için...

Tanrı yardımcınız olsun çocuklar...

umitotan@gmail.com